
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Gómez Terradas, Mei. *Invisibilització de la violència en parelles no-cisheteronormatives: revisió integrativa de la literatura (2018-2024)*. Treball de Final de Grau (Universitat Autònoma de Barcelona), 2025 (Psicologia). 46 pàg.

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/329220>

under the terms of the license.

**Invisibilització de la violència en parelles no-cisheteronormatives:
revisió integrativa de la literatura (2018-2024)**

Mei Gómez Terradas

Facultat de Psicologia

Treball de fi de grau

Dra. Leonor M. Cantera Espinosa

8 de maig de 2025

Resum executiu

La violència en relacions sexoafectives no-cisheteronormatives a Occident constitueix un fenomen històricament invisibilitzat i escassament reconegut com una problemàtica social, en tant que escapa als límits del paradigma cisheterosexual hegemònic. Aquest treball analitza, mitjançant una revisió integrativa de literatura publicada entre 2018 i 2024, els principals factors que contribueixen a la seva invisibilització. A partir de l'anàlisi crítica de quinze articles acadèmics localitzats a través de les bases de dades Scopus i PubMed, es constata que: el context cisheterosexual i binari occidental; els estereotips de gènere; el poc reconeixement de formes de violència fora de la física o sexual; les característiques úniques en la violència domèstica en persones LGTBI+; la manca d'investigació; la prestació de serveis inadequats a les víctimes; la falta d'instruments d'avaluació específics; i, finalment, la invisibilitat o l'abordatge inadiant en els mitjans de comunicació són elements interrelacionats que dificulten la detecció, reconeixement i/o l'atenció d'aquesta violència tant en professionals com en les mateixes víctimes. Així mateix, es ressalta la necessitat d'incorporar una perspectiva interseccional i crítica que permeti desarticular els discursos hegemònics i dissenyar estratègies d'intervenció contextualitzades, culturalment competents i sensibles a la diversitat sexoafectiva i de gènere.

Paraules clau: relacions sexoafectives, no-cisheteronormatives, violència intragènere, violència de parella, invisibilització, LGTBI+, interseccionalitat.

Abstract

Violence in non-cisheteronormative romantic and sexual relationships in Western societies constitutes a historically overlooked phenomenon, scarcely recognized as a social issue, insofar as it falls outside the boundaries of the hegemonic cisheterosexual paradigm. This paper analyzes, through an integrative review of literature published between 2018 and 2024, the main factors that contribute to the invisibilization of this phenomenon across academic, social, institutional, and media spheres. Based on the critical analysis of fifteen academic articles retrieved from the Scopus and PubMed databases, it is found that the Western cisheteronormative and binary context; gender stereotypes; the lack of recognition of non-physical or non-sexual forms of violence; the specific characteristics of domestic violence within LGBTBI+ populations; the lack of research and provision of appropriate victim services; the absence of specific assessment tools; and, finally, the invisibility or inadequate representation in the media are interrelated elements that hinder the detection, recognition, and/or response to this type of violence, both by professionals and by the victims themselves. Furthermore, the need to incorporate an intersectional and critical perspective is emphasized in order to deconstruct hegemonic discourses and to design intervention strategies that are contextually grounded, culturally competent, and sensitive to sexual and gender diversity.

Keywords: intimate relationship, non-cisheteronormative, intragender violence, intimate partner violence (IPV), invisibilization, LGBTBI+, intersectionality.

Índex

1. Introducció.....	5
2. Metodologia.....	8
2.1. Estratègia i Resultats de la Recerca.....	8
2.2. Criteris de Selecció i d'Exclusió.....	10
3. Resultats.....	13
4. Discussió.....	15
5. Conclusions.....	24
5.1. Conseqüències Pràctiques i Teòriques.....	25
5.2. Rellevància.....	26
5.3. Limitacions.....	26
6. Referències Bibliogràfiques.....	27
7. Annex.....	32
Annex A.	32
Annex B.	45

Índex de taules i figures

Taula 1.	10
Figura 1.....	13

1. Introducció

Històricament, la violència en la parella sexo-afectiva¹ s'ha associat a la dinàmica on un home exerceix violència contra la seva parella dona, assumint que ambdues persones són heterosexuales i cisgènere, degut a les jerarquies de poder i les desigualtats estructurals de gènere presents en la nostra societat (Donovan & Hester, 2010). Aquesta concepció ha limitat el reconeixement de la violència en parelles no-cisheteronormatives. Com a mostra, el context legislatiu espanyol ha exclòs les parelles del col·lectiu LGBTI+ (Aguilera-Jiménez et al., 2023). Si bé els plans nacionals han començat a incorporar avenços en el reconeixement de la diversitat de gènere i sexual, l'imaginari col·lectiu manté encara una perspectiva cisheteronormativa i la violència en parelles on almenys un/a dels/les integrants és trans o intersexual continua sent molt poc reconeguda. Per a exemplificar-ho, tal com apunten Rodríguez et al. (2015), un error conceptual habitual és utilitzar el terme “violència intragènere” per referir-se a la violència en formes relacionals que no s'ajusten al model binari de dos sexes/gèneres². Aquest ús, però, no és inclusiu perquè les persones trans i intersexuals poden establir relacions amb persones d'un gènere diferent del seu.

Les persones trans, en efecte, fora de l'àmbit de la violència domèstica són víctimes de violència amb més freqüència que les persones cisgènere (Closson et al., 2024; Marrow et al., 2024). Gauthier et al. (2021) van mostrar com els delictes d'odi cap a elles van augmentar un

¹ Segons la World Health Organization (2012, p. 1), violència en la parella (*intimate partner violence*) fa referència a qualsevol mena de conducta en una relació íntima que causi dany físic, psicològic o sexual a algun/a dels/les integrants de la relació.

² En aquest treball s'usa en algunes ocasions de manera indistinta els conceptes de sexe i gènere seguint la teoria de Butler (2007), qui qüestiona radicalment la categoria de “sexe” com a natural i prediscursiva. És a dir, l'autori defensa que el que és aparentment natural del sexe és produït amb narratives i discursos científics al servei d'altres interessos socials i polítics. En aquesta teoria es percep una clara influència de Foucault (1976), pensador francès que ja plantejava un qüestionament radical de qualsevol referència a allò natural en l'ésser humà, exposant que qualsevol cosa humana considerada natural és, en canvi, producte dels dispositius històrics de poder-saber dominants en una època concreta (Foucault, 1976). Per tant, Butler (2007) afirma que el sexe és producte de l'aparell de construcció cultural del gènere.

587% entre el 2013 i el 2019, mentre que l'informe sobre l'enquesta Transgènere dels Estats Units de l'any 2015 (James et al., 2016) reflectia que gairebé la meitat de les enquestades (47%) havien estat agredides sexualment al llarg de la vida. Pel que fa a la violència contra persones intersexuals, és difícil de quantificar perquè el fet de ser intersexual sol romandre en secret pel tabú social que el rodeja (Ghattas, 2013). A part, formes de violència contra aquestes persones estan normalitzades i institucionalitzades en protocols i pràctiques mèdiques legals com les mutilacions normalitzadores a una edat primerenca en la qual els subjectes no poden exercir el seu dret a l'autodeterminació (Belle Antoine et al., 2015). Aquestes intervencions quirúrgiques durant la infantesa pretenen conformar cossos que encaixin en el sistema sexe/gènere instaurat sota arguments mèdics que invisibilitzen el dany físic, psicològic i ètic que impliquen aquestes pràctiques. Tot això mostra com encara queda un llarg camí per recórrer per visibilitzar l'existència de les persones trans i intersexuals, i perquè es garanteixin plenament els seus drets. Davant d'aquesta situació, el reconeixement de la violència en parelles on la víctima és una dona trans i l'agressor un home cis és encara menor que quan els membres són del mateix gènere per la doble identitat segregada (dones i trans) que presenten en una societat heteropatriarcal (Martínez et al., 2019; Suárez & Del Río, 2022). Com constaten Rodríguez et al. (2015), en la violència en parelles on un membre és intersex, la invisibilització és encara major.

Per a assegurar la inclusivitat, doncs, a partir d'ara em referiré a la violència en parelles no-cisheteronormatives sota aquest mateix terme o, per abreviar-ho, "violència en parelles sexo-afectives", "violència en la parella" i "violència domèstica".

L'escassa literatura actual sobre aquesta temàtica sosté que la violència en parelles sexo-afectives també es dona en el col·lectiu LGTBI+, fins i tot més que en les parelles heterosexuales segons algunes investigacions. Espanya no disposa de dades estadístiques oficials, però l'Enquesta de Salut de la Població Victoriana de 2017 (Victorian Agency for Health

Information, 2020), a Austràlia, va descobrir que el 13,40% de les persones LGBTI+ havien patit aquesta violència en els últims dos anys, el doble que la taxa en persones que no formen part del col·lectiu. Altres estudis també han tingut en compte variables com la identitat de gènere, l'ètnia, el nivell educatiu o el nivell econòmic (Calvet & Cantera, 2023; Swan et al., 2019), obtenint conclusions inconsistentes sobre la seva influència. L'edat també és una variable rellevant i les investigacions mostren que està altament relacionada amb la victimització (Calvet & Cantera, 2023; Rodríguez, Carrera, Lameiras, et al., 2015). Al seu torn, dins el grup de persones joves s'ha comparat persones heterosexuales amb LGB i s'ha observat que aquestes últimes experimenten més violència en la parella (Olsen et al., 2020; Reuter et al., 2015). D'altra banda, s'han observat diferències en les prevalences dins dels subgrups del propi col·lectiu LGBTI+ (Akande et al., 2023; Bourne et al., 2023; Callan et al., 2020; Closson et al., 2024; Hazelwood, 2023; Sousa et al., 2023; Valentine et al., 2017).

Malgrat les elevades taxes, els mitjans de comunicació com la premsa i la televisió invisibilitzen aquesta problemàtica (Cabrera et al., 2016; Estes & Webber, 2021; Garrido & Barrientos, 2018; Ramos-Arroyo & Díaz-Campo, 2019). A més, les poques vegades que la tracten ho fan de manera inadequada reproduint estereotipus negatius (Rodríguez & Facal, 2023) i estigmatitzant, i perpetuant la discriminació institucional contra aquesta població (Morrison et al., 2020). Aquest fet afecta l'opinió pública, a part de la política, ja que els mitjans actuen com a agent de socialització clau (Li & Liu, 2010, citat en Estes & Webber, 2021).

Davant d'aquest context, l'objectiu general del present treball és analitzar els factors que contribueixen a la seva invisibilització, mentre que els objectius específics són: a) explorar la influència dels estereotips de gènere i de l'orientació sexual en la percepció de la violència domèstica; b) identificar l'impacte que té en la consciència pública la falta de visibilitat en els mitjans de comunicació en massa; c) esbrinar quines són les particularitats que presenta la violència en les relacions sexoafectives no cisheteronormatives. Per tant, l'aportació principal

del present treball és visibilitzar i proporcionar una revisió integrativa (Nóblega et al., 2020) de la literatura publicada en matèria de violència en parelles no-cisheteronormatives, generant una síntesi crítica de la informació existent en aquest àmbit.

2. Metodologia

La revisió integrativa de literatura busca comprendre un tema a través de la sistematització i l'anàlisi dels resultats d'altres estudis (Carvajal & Sánchez Herrera, 2018). És a dir, pretén crear nou coneixement a partir d'una anàlisi crítica dels articles seleccionats, els quals poden ser tant empírics com teòrics (Guirao-Goris, 2015), per a generar un posicionament informat sobre el tema (Bailin, 2002; Ennis, 1993). És cert que aquest tipus de revisió es pot assemblar a la narrativa, però la diferència essencial és que la integrativa aporta una comprensió més profunda o inclús genera una nova perspectiva sobre el tema. En altres paraules, supera la simple descripció. Pel que fa a la revisió sistemàtica, tradicionalment es considera que analitza de manera sistematitzada l'efectivitat d'una intervenció concreta a través d'una metodologia explícita i precisa, un procediment estandarditzat i replicable que garanteix la qualitat, consistència i transparència del procés. Actualment, s'han inclòs revisions sistemàtiques de tipus més qualitatiu anomenades revisions de síntesi qualitativa, però, així i tot, s'ha valorat una major idoneïtat de la revisió integrativa per a assolir els objectius proposats (Guirao-Goris, 2015).

2.1. Estratègia i Resultats de la Recerca

Pel que fa a la metodologia d'aquest treball, la selecció dels articles s'ha realitzat entre el mes d'octubre i novembre de 2024 mitjançant l'opció de cerca avançada de les bases de dades Scopus i Pubmed. Es va decidir treballar amb aquestes perquè són amb les quals l'autora està més familiaritzada. No obstant això, cal considerar que limitar-se a aquestes fonts pot

suposar un biaix perquè podria ometre estudis rellevants publicats en altres bases de dades. En aquest sentit, per a futurs treballs seria interessant ampliar la cerca a altres fonts.

Les paraules clau per la cerca han estat: *intragender violence*, *sexual orientation*, *lesbianism*, *violence*, *partner violence*, *same-sex couple* i *transgender*. Aquests termes s'han escollit per procurar captar la diversitat terminològica present en la literatura acadèmica i perquè la percepció de l'autora abans de la realització d'aquesta revisió és que la violència en parelles de dones i en relacions amb persones trans és especialment invisibilitzada dins la recerca existent (impressió que al final de la investigació s'ha desestimat). S'han combinat amb els operadors booleans i s'han obtingut els següents resultats:

Taula 1.

Equacions de cerca per a la recerca de literatura.

Equació de cerca	Base de dades	Resultats obtinguts
intragender AND violence OR sexual AND orientation	Scopus	9
violence AND lesbianism AND sexual AND orientation OR partner AND violence	Scopus	183
same-sex AND couple AND violence	Pubmed	50
transgender AND partner AND violence	Pubmed	238

És necessari esmentar que el fet d'utilitzar aquests mots per a la cerca avançada pot condicionar els resultats perquè restringeix la recerca en excloure estudis potencialment rellevants que apareixerien si s'empressin altres paraules com per exemple *abuse*, *LGBTI+*, *queer*, *domestic violence* o *domestic abuse*. Igualment, val a dir que s'han realitzat diverses cerques amb la intenció de localitzar de forma activa articles que incloguessin persones intersex sense èxit en cap d'elles.

2.2. Criteris de Selecció i d'Exclusió

Per tal de decidir quins articles acadèmics s'inclourien, s'ha recorregut als següents criteris d'inclusió:

1. Articles científics de metodologia tant quantitativa com qualitativa que investiguin:
 - El tipus de violència d'interès (violència en parelles sexo-afectives no-cisheteronormatives).
 - La invisibilització d'aquesta.
 - La percepció o reconeixement de la violència en les víctimes.
 - Com els mitjans de comunicació tracten aquesta violència.
2. Qualsevol edat dels i les participants dels estudis.
3. Redactats en anglès o espanyol perquè són les llengües que l'autora domina.
4. Criteri temporal de cerca: articles publicats entre 2018 i 2024³.
5. Literatura provinent de les ciències socials i/o la psicologia.
6. Documents extrets de bases de dades reconegudes i publicats en revistes científiques amb un factor d'impacte elevat. En el cas de les revistes d'Scopus, s'utilitza l'índex *SCImagoJournal Rank* (SJR)⁴. A més, les publicacions d'aquestes bases de dades han passat per un procés d'avaluació per parells (*peer review*).

Respecte als criteris d'exclusió, s'han determinat els següents:

1. Articles científics de metodologia tant quantitativa com qualitativa que no estiguin alineats amb l'objectiu de la investigació.

³ S'ha seleccionat aquest rang de publicació perquè, com que en la psicologia el coneixement científic evoluciona ràpidament, permet treballar amb dades i teories actualitzades. Altrament, perquè és un tema que ha sofert canvis significatius en els darrers anys pel que fa al reconeixement social i a l'interès científic, de manera que estudis més antics no reflecteixen de forma acurada el context contemporani actual.

⁴ El SJR ha estat desenvolupat pel Catedràtic de Recerca del Consell Superior d'Investigacions Científiques Félix de Moya (FECYT Innovación, s.d.).

2. Investigacions que no pertanyen a revistes indexades.
3. Literatura publicada fora del període temporal establert.
4. Obres en idiomes que l'autora no comprèn.
5. Documents pertanyents al sector mèdic o d'arts i humanitats.
6. Estudis que no estiguin realitzats en contextos euroamericans⁵.
7. Articles que estiguin repetits en diferents bases de dades.

Després d'obtenir els resultats de les diferents bases de dades, se'n van excloure perquè no complien amb els criteris d'inclusió determinats i sí amb alguns dels d'exclusió.

Això es va determinar, en primer lloc, configurant els filtres de cerca avançada segons els criteris d'inclusió (rang d'any de publicació, idioma i àmbit d'estudi). Seguidament, es va fer una lectura del títol de cada article per observar si era rellevant i, finalment, en tots els casos es va llegir el resum executiu per a veure si els resultats eren aplicables al tema d'estudi i així prendre la decisió. D'aquesta manera, el nombre final d'estudis seleccionats van ser quinze.

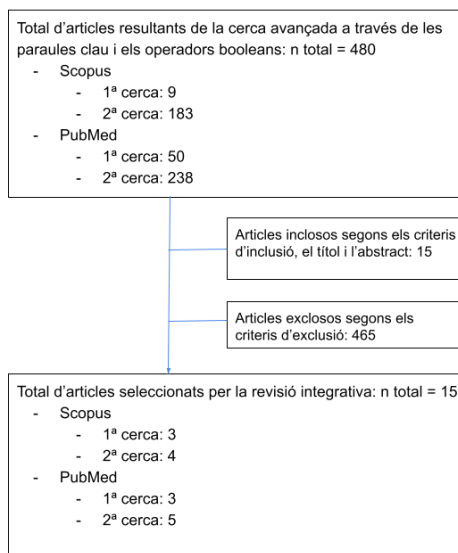
Com s'ha mencionat, és probable que hi hagi biaixos en la selecció de la mostra per les bases de dades no considerades, així com per l'idioma o l'any de publicació, entre d'altres. La gestió dels articles acadèmics seleccionats s'ha fet mitjançant el gestor bibliogràfic Zotero (Corporation for Digital Scholarship, 2024).

A continuació, en la Figura 1 es mostra de manera gràfica quin ha estat el procés de cerca i selecció dels articles i en l'Annex A es pot observar la informació extreta de cadascun d'aquests per a després poder dur a terme l'anàlisi crítica de la informació.

⁵ L'autora del present treball prové d'un context cultural europeu, per la qual cosa comprèn millor els fenòmens i les interaccions que es produeixen en l'entorn euroamericà. Per aquest motiu, s'ha decidit a excloure estudis realitzats en països amb diferències culturals i socials significatives.

Figura 1.

Síntesi del procés de cerca i selecció d'articles.

Font: elaboració pròpia.

2.3. Consideracions Ètiques

Aquest treball s'ha dut a terme segons els principis ètics establerts en el Codi de Bones Pràctiques en la Recerca elaborat per la Universitat Autònoma de Barcelona (2020), el qual recull "les recomanacions de la Carta Europea pels Investigadors (Comissió Europea), el Codi Europeu de Conducta per a la Integritat en la Investigació i altres documents de bones pràctiques científiques d'institucions públiques d'investigació nacionals i internacionals" (Universitat Autònoma de Barcelona, 2020, pp. 4-5). Aquest codi estableix els valors fonamentals en la recerca: llibertat, honestat i responsabilitat.

Atès que el treball consisteix en una revisió bibliogràfica, s'han seguit criteris ètics específics per garantir la rigorositat i la transparència en la selecció, l'anàlisi i la interpretació de les fonts. Això implica: la inclusió de fonts acadèmicament sòlides i rellevants, l'ús responsable de la informació, la no fabricació ni falsificació de dades o resultats, la citació correcta de les fonts i el respecte pels drets d'autoria per evitar el plagiat. A més, s'ha tingut en compte l'ús d'un

llenguatge respectuós i inclusiu (com ara el llenguatge no binari en català en fer referència a persones no binàries), evitant expressions devaluadores, discriminatòries o invisibilitzants. Pel que fa als possibles conflictes d'interès, cal reconèixer la implicació personal de la investigadora en la visibilització de la violència en parelles no cis-heteronormatives, atès que forma part de la comunitat LGTBI+. Així i tot, s'ha procurat ser conscient dels potencials biaixos i s'ha mantingut una perspectiva crítica en l'anàlisi dels resultats. A més de l'ús d'una metodologia rigorosa, s'ha comptat amb la col·laboració de professionals externs que han revisat l'article.

En definitiva, aquesta revisió s'ha desenvolupat seguint els estàndards de qualitat i ètica propis de la investigació científica, amb l'objectiu de contribuir de manera responsable al coneixement i la visibilització en el camp de la violència en relacions no-cisheteronormatives. En cap cas s'autoritza la seva descontextualització o instrumentalització per part sectors de l'extrema dreta, com ara els negacionistes de les violències masclistes o col·lectius LGTBfòbics, ja que el seu reconeixement no implica negar l'existència o la gravetat de la violència masclista. Tampoc comporta el reforçament de prejudicis ni estigmes envers les persones LGTBI+, sinó que pretén ampliar la mirada i fer-la més inclusiva.

3. Resultats

Com s'ha explicat, amb les dades recollides en l'Annex A s'ha elaborat una anàlisi crítica per a identificar els temes recurrents en la literatura existent sobre la violència en parelles no-cisheteronormatives.

En primer lloc, en tots els articles es parla de l'actual manca d'investigació, sobretot en determinats subgrups. Seguidament, una altra àrea comuna d'estudi és l'autopercepció del maltractament, que sol ser escassa i provoca una dificultat en la capacitat de reconèixer l'abús i en la cerca d'ajuda (Aguilera-Jiménez et al., 2023; Akande et al., 2023; Bourne et al., 2023; Drouillard & Foster, 2024; Garay-Villarroel et al., 2023; Rollè et al., 2024). A continuació, sovint

s'exposa que hi ha algunes manifestacions de la violència de parella específiques del col·lectiu LGBTI+ (Aguilera-Jiménez et al., 2023; Drouillard & Foster, 2024; Estes & Webber, 2021; Garay-Villarroel et al., 2023; Maclin et al., 2024; Marrow et al., 2024; Swan et al., 2019). També, en tota la literatura analitzada es proposen intervencions o suggeriments de millora respecte a la temàtica concreta que es tracta. Pel que fa a Estes & Webber (2021), Morrison et al. (2020) i Rodríguez & Facal (2023), plantegen la manca de ressò o l'abordatge inadequat de la violència domèstica LGBTI+ en els mitjans de comunicació.

Un altre tòpic recurrent són els factors de risc associats. En el cas de Garay-Villarroel et al. (2023), identifiquen elements macrosocials (relacions de poder i estrès de les minories); factors pertanyents a l'exosistema (manca de preparació dels/les professionals, escassa cobertura per part de mitjans de comunicació i caràcter heteronormatiu del marc legal en matèria de violència domèstica); al mesosistema (suport social i valors culturals); i al microsistema (historial de violència i abús sexual infantil). Marrow et al. (2024) revelen que la violència de parella se sosté per diferències socials de poder i per dinàmiques socioculturals com ara la transfòbia o la manipulació de la vulnerabilitat, les quals actuen com a factors de risc. S'identifiquen també les actituds i creences negatives cap a la bisexualitat, les quals provoquen una doble marginalitat (Akande et al., 2023; Callan et al., 2020; Rollè et al., 2024; Swan et al., 2019) i, per tant, un major risc.

D'altra banda, en Akande et al. (2023), Bourne et al. (2023), Callan et al. (2020), Closson et al. (2024), Drouillard i Foster (2024), Garay-Villarroel et al. (2023), Hazelwood (2023), Morrison et al. (2020) i Valentine et al. (2017), s'especifiquen diferències en la prevalença de violència de parella segons el subgrup LGBTI+. En alguns també es parla d'una major invisibilitat d'aquest fenomen en subgrups concrets (Callan et al., 2020; Garay-Villarroel et al., 2023; Maclin et al., 2024; Rollè et al., 2024). Pel que fa a les barreres en la cerca d'ajuda davant d'aquestes situacions, es tracta en la majoria de literatura analitzada (Akande et al.,

2023; Bourne et al., 2023; Callan et al., 2020; Estes & Webber, 2021; Garay-Villarroel et al., 2023; Marrow et al., 2024; Rodríguez, Carrera, Lameiras, et al., 2015; Rollè et al., 2024; Swan et al., 2019; Valentine et al., 2017).

Respecte a la interseccionalitat, es menciona i/o té en compte en poques ocasions (Bourne et al., 2023; Closson et al., 2024; Garay-Villarroel et al., 2023; Marrow et al., 2024; Morrison et al., 2020). Per últim, cal destacar que no s'ha tingut en compte les persones intersexuals en cap article en excepció de Drouillard i Foster (2024), en el qual sí que s'han inclòs en l'objectiu, però no en la mostra seleccionada.

A part d'aquestes temàtiques habituals, en tots els treballs els autors i autores han parlat de forma més o menys explícita de fenòmens que participen en la invisibilització de la violència en parelles no-cisheteronormatives, de manera que a través de la integració d'aquesta informació provinent de les diferents fonts s'ha elaborat la següent discussió.

4. Discussió

A través de l'anàlisi crítica s'ha elaborat coneixement sobre quins elements contribueixen a la invisibilització d'aquesta problemàtica social mitjançant la integració d'informació de les fonts consultades.

En primer lloc, cal emfatitzar que s'han detectat factors tant de l'esfera macrosocial o estructural com del propi individu. Aquestes dues dimensions estan interconnectades i són indissolubles, o sigui, s'afecten mútuament. Per aquest motiu, en aquesta discussió es presentaran conjuntament, sense distingir la seva naturalesa. També cal posar en relleu que, a l'hora d'analitzar i comprendre aquest fenomen, és una condició *sine qua non* tenir en compte el context socioestructural i cultural concret del qual formen part les persones.

En aquest sentit, la història pública de violència domèstica vigent a Occident es produeix en un context cisheterosexual i binari on es pressuposa que la violència en la parella

és exclusivament de gènere quan un home cisgènere agredeix una dona cisgènere. Els estereotips de gènere (home dominant i agressiu, dona dominada i submisa) fan que homes gais, per exemple, mantinguin també visions heteronormatives i estereotipades de la masculinitat, com ara la idea de dominació masculina (Bourne et al., 2023). Això pot provocar que la violència es normalitzi i naturalitzi, tal com exposa el mateix autor. Alhora, els estereotips de gènere també afecten la idea que tant les persones assignades dones en néixer i lesbianes, com les persones amb vulva lesbianes no poden veure's involucrades en relacions abusives perquè tenen menys probabilitats d'utilitzar la violència com a mitjà de comunicació personal (Garay-Villarroel et al., 2023).

Altrament, l'imaginari col·lectiu associa que la violència només és greu o fins i tot real quan és física o sexual, la qual cosa pot complicar la detecció d'altres manifestacions com l'aïllament social forçat, la violència emocional, l'abús financer o el control coercitiu. Si això ja dificulta la detecció de la violència dins la parella, el fet que les persones LGBTI+ visquin formes úniques de violència domèstica pot accentuar la complicació (Drouillard & Foster, 2024).

Aprofundint més en aquestes especificitats, es donen casos on les persones que es troben en la seva primera relació amb algú del mateix sexe/gènere puguin ser victimitzades per parelles que han viscut la seva sexualitat obertament durant més temps i que, per tant, exerceixen un poder experiencial sobre elles (Donovan & Barnes, 2020, citats en Bourne et al., 2023). Tanmateix, en llegir aquesta anàlisi, sorgeix el dubte de si aquesta dinàmica s'explica realment per una qüestió de major experiència, o si respon més aviat a l'adopció i reproducció de rols i codis patriarcals dins la relació de parella. Aquest es tracta, doncs, d'un fenomen que mereix més atenció per futures investigacions. Pel que fa a l'abús d'identitat, es pot manifestar mitjançant amenaces de revelació de la identitat de la víctima, la difusió o invenció del seu estatus de VIH, la negació o control de recursos econòmics per interferir en el procés de

transició, o la generació de por que els serveis d'atenció responguin amb actituds discriminatòries (Laskey et al., 2019; Merrill & Wolfe, 2000, citats en Bourne et al., 2023).

Altrament, la violència crònica és un element clau. En la investigació d'Akande et al. (2023) es descriuen experiències variades de violència i trauma durant la infància de la víctima. El fet de créixer en un ambient familiar on es castigava l'expressió de gènere o l'orientació sexual no normativa assenta les bases per un abús en la parella anys després, ja que, sobretot les persones trans, tenen una expectativa de violència constant. De fet, moltes persones trans sostenen que la violència està directament relacionada amb la seva identitat, contribuint així a la sensació d'inevitabilitat i normalització d'aquesta per part de persones properes (Akande et al., 2023).

En persones que han estat exposades a violència crònica, és freqüent la baixa autoestima i la sensació que en són mereixedores (Akande et al., 2023) perquè, a més de la violència recurrent que s'ha explicat, els/les abusadors/es poden aprofitar la discriminació estructural i les vulnerabilitats a través de tàctiques individuals de poder i control com ara l'aprofitament de la vulnerabilitat (Marrow et al., 2024). Això implica que els/les maltractadors/es utilitzin o explotin les seves pròpies inseguretats, traumes o situacions difícils per manipular i mantenir en control sobre la víctima, fent-la sentir responsable dels abusos o justificant-los. A vegades es poden presentar com a víctimes de traumes passats o de problemes de salut mental, causant que la parella es vegi atrapada en un dilema moral. També és comú utilitzar la percepció de la vulnerabilitat de la víctima com una excusa per controlar-la, argumentant que necessita "protegir-la". Per tant, segons Marrow et al. (2024) aquesta estratègia no només implica l'explotació de les vulnerabilitats emocionals o físiques, sinó també la utilització de dinàmiques socials i de poder per crear subtilment un entorn on la víctima se senti incapaç de resistir-se o reconèixer-se com a tal.

Recuperant la qüestió d'aprofitar la transfòbia estructural, la parella l'exerceix per a maltractar l'altra persona. Per aquest motiu, Maclin et al. (2024) proposen el nom de violència de parella impulsada per la transfòbia (*transphobia-driven intimate partner violence*) i distingeixen dos grans dominis: control coercitiu i abús psicològic, les quals acostumen a concórrer. Dins el control coercitiu, l'autora diferencia la pressió per a performar⁶ i la interferència en l'afirmació de gènere⁷. Sobre els subtipus d'abús psicològic, s'aprecia el menysteniment de la identitat de gènere⁸ que pot suposar afirmar que ningú més l'estimarà per ser trans, negar la seva identitat amb frases com “no ets una dona/un home de veritat” o bé menysprear altres persones de la comunitat (Maclin et al., 2024).

Pel que fa novament a l'aspecte de la baixa autoestima, les participants trans de l'estudi d'Akande (2023) van identificar el fet d'estar en una relació, encara que fos abusiva, com una forma de sentir-se estimades. És a dir, el desig de ser estimada era més fort que el desig d'abandonar la relació o el risc de patir VIH o abús, tal com l'estabilitat percebuda. Una altra raó per la qual no van abandonar les relacions abusives va ser per l'estabilitat percebuda que atorgava. Aquests són motius habituals també en relacions de violència cisheterosexual.

⁶ Fa referència a quan l'agressor/a insisteix subtilment o explícitament perquè la seva parella existeixi conforme el rol de gènere associat al sexe/gènere que se li va assignar en néixer per a mantenir una relació socialment acceptable o fàcilment comprensible per les altres segons les normes cisgènere i binàries. Un exemple és forçar l'ús del necrònim o utilitzar pronoms no ajustats a la identitat de gènere, reforçant el control sobre la seva presentació pública. També inclou imposar que vesteixi amb peces de roba, pentinats, accessoris o maquillatge d'acord amb els estereotips del gènere/sexe assignat en néixer; i imposar formes d'actuar dins la relació que no coincideixin amb la seva identitat de gènere. A més, són habituals l'amenaça de revelar la identitat trans o no binària a persones que no ho saben (*outing*), la qual conforma una forma de coerció emocional (Maclin et al., 2024).

⁷ La interferència en l'afirmació de gènere és quan l'agressor/a intenta impedir que la víctima participi en activitats o accedeixi a serveis que validin la seva identitat de gènere. Les tàctiques habituals inclouen: desacreditar la decisió, destruir o ocultar objectes com roba, maquillatge o medicació, restringir l'accés a serveis de suport i amenaçar d'abandonar la relació si continua amb l'afirmació de gènere (Maclin et al., 2024).

⁸ El menysteniment de la identitat de gènere es dona quan l'individu desvalora la identitat de gènere de la seva parella, sigui directament o amb comentaris despectius sobre altres persones trans o no binàries, o sobre la comunitat LGTBI+. Sol ser crònic i pretén minar l'autoestima de la víctima, generant dependència emocional de la parella per a la seguretat i la validació, cosa que permet controlar la víctima i influir en el seu procés d'afirmació de gènere.

Tot l'explicat fins al moment influeix en la dificultat per identificar la violència i per autopercebre's com a víctima. A continuació, un altre mecanisme d'invisibilització institucional és la manca d'investigació i la prestació de serveis inadequada i insuficient. Aquesta falta d'investigació està associada a la manca de discussió pública sobre el fenomen i a l'LGTBI-fòbia estructural. Un dels factors que genera reticència a abordar aquesta temàtica, tant en l'àmbit discursiu com en la recerca, és el temor que la seva visibilització pugui instrumentalitzar-se per reforçar l'estigmatització del col·lectiu, contribuint així a la producció de noves formes d'opressió i marginació social (Kaschak, 2001; Ristock, 2003, citats en Rollè et al., 2024). Igualment, el feminisme i el moviment LGBTI+, sobretot quan es tracta de parelles de dones, ha temut un possible augment de les reaccions negatives envers el moviment i l'homosexualitat o bisexualitat femenina. Alhora, es considera que pot arribar a minimitzar la preocupació envers la violència masclista (McLaughlin & Rozee, 2001; Ristock, 2001, 2003, citats en Rollè et al. 2024). Aquests són aspectes que s'expliquen amb més extensament a consideracions ètiques.

Maclin et al. (2024) han manifestat que existeixen algunes eines d'avaluació de la violència de parella que inclouen preguntes relacionades amb la violència domèstica impulsada per la transfòbia (Brennan et al., 2012; Garthe et al., 2018; James et al., 2016; Turell, 2000), però que l'avaluen amb poca exhaustivitat. Altrament, també hi ha algunes mesures d'abús identitari per a minories sexuals i de gènere (Dyar et al., 2021; Woulfe & Goodman, 2018), però no inclouen formes de violència motivades per la transfòbia. També han identificat algunes escales específiques (Roch et al., 2010; Peitzmeier et al., 2019; Peitzmeier et al., 2021), les quals mostren llacunes. Les especificitats observades en aquest tipus de violència de parella i l'absència d'eines adequades, per tant, justifiquen la creació d'instruments de detecció específics, sobretot en persones trans. Bourne et al. (2023) també expliquen que, per poder respondre a les enquestes existents, la persona ha de reconèixer que està en una relació abusiva, cosa que no sempre ocorre. Una possible solució a aquest obstacle és no anunciar que la investigació tracta de l'abús domèstic com a tal, com van fer Donovan & Hester (2014), citats

en Bourne et al. (2023). A més, les estadístiques mundials relacionades amb la comunitat probablement emmascaren la diversitat i les nombroses interseccions que poden generar distintes experiències de violència (Bourne et al., 2023).

En relació amb la prestació de serveis i atenció a víctimes, diversos autors i autores han comprovat que històricament els programes o intervencions de serveis socials i de salut pública no han tingut presents les experiències úniques que viuen les persones del col·lectiu LGTBI+. El mateix ocorre amb els cossos d'ordre públic, que han intervingut de manera ineficaç arrestant tant l'abusador/a com la víctima perquè no saben identificar els rols de les persones implicades, o bé informant dels incidents com a violència entre amigats (Estes & Webber, 2021), com exemplifiquen aquestes autores. Les víctimes també s'han trobat amb ridiculitzacions, menysteniment, assetjament i transfòbia per part de la policia, sobretot en el cas de persones trans racialitzades, la qual cosa les condueix a anticipar la discriminació i evitar la cerca d'ajuda en aquestes institucions per temor (Marrow et al., 2024).

Per situacions com aquestes, moltes dones trans dubten a participar en intervencions que no hagin estat dissenyades segons les seves necessitats percebudes (Barrett and Sheridan, 2017; Hereth, 2021; Sevelius, 2013, citats en Akande et al., 2023). Es fa evident, per tant, una manca de suport formal en les legislacions, les polítiques públiques i els protocols de resposta. També s'ha demostrat una formació inadequada en les/els professionals de la salut, dels serveis socials, de la justícia penal i en els/les agents de l'ordre públic que provoca intervencions i conductes que perpetuen estereotips i patrons de discriminació (Garay-Villaruel et al., 2023). Aquesta atenció inadequada i discriminatòria dificulta encara més la cerca d'ajuda en les víctimes.

És essencial que els i les professionals estiguin sensibilitzades amb la violència en parelles no-cisheteronormatives i que sàpiguen identificar correctament el risc. Per a fer-ho, cal ser conscient de les diferències en els seus patrons de violència domèstica. Per exemple, Ard i

Makadon (2011) citats en Rollè et al. (2024) van proposar que els/les metges/esses contemplin que aquest abús pot ser la causa del malestar i de malalties entre els i les pacients, de manera que haurien d'esbrinar durant la consulta l'orientació sexual i identitat de gènere de forma no intrusiva i oberta, i usar un llenguatge inclusiu des de l'inici (Eliason & Schope, 2001; Finneran et al., 2013, citats en Rollè et al., 2024). També és adient proporcionar-los informació per a desmentir mites i prejudicis com que aquesta violència en casos LGBTBI+ no és tan greu, que les persones assignades dones en néixer no poden ser agressores ni els homes víctimes o que en les parelles femenines no hi ha maltractament. La psicoeducació també pot ser útil perquè permet exposar conductes abusives i tàctiques dels/les agressors/es, examinar les conseqüències psicològiques de la víctima i descriure el cicle de violència.

Altres propostes inclouen el tractament de símptomes experimentats per les víctimes, així com la intervenció individual o grupal en el cicle de violència mitjançant intervencions pels/les maltractadors/es (Font & Skolnik, 2007; Herrmann & Turell, 2008; Dykstra et al., 2013; Armstrong et al., 2014; Quillin & Strickler, 2015, citats en Rollè et al., 2024). Igualment, es plantegen programes de defensa per a facilitar a les persones l'accés al sistema de justícia legal (Ristock & Timbang, 2005, citats en Rollè et al., 2024) i intervencions destinades a ensenyar els procediments per sol·licitar ajuda (Chung & Lee, 1999; Lee & Utarti, 2003, citats en Rollè et al., 2024). A més, es considera fer prevenció comunitària mitjançant tallers i fòrums sobre relacions sanes (Cronin et al., 2017, citats en Rollè et al., 2024), així com la creació de serveis específics per a les víctimes LGBTBI+ i la creació d'un distintiu en forma de segell o símbol que identifiquin els refugis per a víctimes com a *LGBTBI+ friendly* si gaudeixen de personal format (Jordan et al., 2020, citats en Marrow et al., 2024).

De la mateixa manera, les mateixes participants van destacar la necessitat de serveis de salut i suport social trans-afirmatius per millorar la seguretat i l'accés a l'atenció, i van subratllar la importància de la formació en competència trans. En aquest sentit, és cabdal

l'escolta activa, interessar-se per conèixer quines perceben que són les seves necessitats i l'atenció afirmativa i sense judicis. Un altre suggeriment és la presència de professionals trans en aquests serveis, ja que augmentaria la confiança, facilitaria la comunicació sobre les seves necessitats de salut i reduiria la relació de poder desigual.

Paral·lelament, la invisibilitat en mitjans de comunicació com la premsa s'han evidenciat en diverses ocasions (Estes & Webber, 2021; Morrison et al., 2020; Rodríguez & Facal, 2023). De fet, és “una de les estratègies representatives més freqüents quan es tracta d'excloure tot el que no encaixa en l'ideal de societat coherentment estructurada” (Carratalá, 2016a, p. 47, citat en Rodríguez & Facal, 2023). Malgrat el poc ressò que se li dona, hi ha cert consens que la violència en parelles no-cisheteronormatives se sol cobrir des d'un marc cisheteronormatiu androcentrista, classista i colonial que a part d'afectar la consciència pública, també genera alienació en les víctimes perquè no se senten representades (Garay-Villarroel et al., 2023). Rodríguez & Facal (2023) revelen, a més, que la forma concreta de presentar-la varia segons la ideologia política del mitjà, ja que cap diari conservador inclòs en el seu estudi ha publicat sobre el tema. Segons Morrison et al. (2020), això no és casualitat pel fet que els marcs mediàtics sovint són generats per les elits polítiques en benefici propi.

Les troballes d'Estes & Webber (2021) sostenen que els pocs articles que reconeixen i descriuen la violència entre persones del mateix sexe, ho feien sol·licitant més atenció a aquesta qüestió social tot revelant la manca de recursos i suport institucional (absència de lleis i polítiques que puguin proporcionar protecció per les víctimes) i la intervenció policial inadequada (no reconeixement per falta de formació que pot conduir a arrestar tant l'abusador com la víctima). Els seus resultats també evidencien que la violència en parelles femenines es tendeix a representar en base a estereotips masculins, mostrant-les com a doblement desviades perquè no només són sàfiques sinó també físicament violentes, cosa que s'allunya dels rols de gènere tradicionalment femenins. Això fa que aquesta violència es percebi com a

puntual o inusual, minimitzant-ne la gravetat. Aquests resultats estan en consonància amb Rodríguez & Facal (2023), qui sostenen que el tractament, enquadrament i format dels missatges estan fortament modelats per la construcció social de gènere i la reproducció d'estereotips estigmatitzants.

A part de cobrir aquestes notícies des d'una perspectiva cisheteronormativa i de representar les persones LGTBI+ de forma estereotipada i adaptada a la mentalitat i expectatives de l'audiència, els articles sobre violència sexual LGBTIQ+ són més llargs i sensacionalistes, buscant satisfer la curiositat dels i les lectors i exotitzant les persones del col·lectiu (Morrison et al., 2020). Alhora, es deshumanitza les víctimes tot centrant l'atenció en la persona acusada i fomentant simpatia cap a ella, a més de descriure amb més detall els actes sexuals no consentits. També es tendeix a culpar les víctimes homes gais cisgènere per la percepció que infringeixen els mandats de gènere tradicionals (supòsit que els homes han de tenir un paper dominant en les relacions sexuals) i que vulneren les normes de la masculinitat (idea que han de tenir força física i capacitat de mantenir el control en tot moment) (Abdullah-Khan, 2008, citat en Morrison et al., 2020).

En definitiva, la dimensió cultural del consum (García-Canclini, 1999, citat en Rodríguez & Facal, 2023) conceptualitza la indústria cultural com una eina poderosa de “manipulació i mistificació de les masses” (Ipar, 2014, p. 64, citat en Rodríguez & Facal, 2023), en què es modelen les percepcions, actituds i ideologies dels individus a través dels béns culturals consumits, generant així l'opinió pública. Per tant, el consum cultural actua com un procés simbòlic i ideològic que influeix en la formació d'identitats i valors (Rodríguez & Facal, 2023), la qual cosa significa que la premsa i altres mitjans de comunicació tenen potencial pel canvi cultural i la generació de consciències col·lectives davant de problemes socials. És fonamental mencionar que tot i que les persones consumidores estiguin condicionades per estructures socials i agents de socialització diversos (família, iguals, escola o mitjans de comunicació), cal

no oblidar que tenen un paper actiu i una agència en la construcció de les seves percepcions, valors, actituds i ideologies.

5. Conclusions

En definitiva, a través de l'anàlisi crítica dels quinze articles acadèmics seleccionats, es conclou que la violència en parelles no-cisheteronormatives és una problemàtica social encara invisibilitzada per diversos factors: el context cisheterosexual i binari occidental que construeix una història pública de violència domèstica associada exclusivament a la violència masclista; els estereotips de gènere que conceben l'home com a dominant i agressiu i a la dona com a dominada i submissa indistintament de la seva orientació sexual; el no reconeixement d'altres formes de violència fora de la física o sexual; l'existència de característiques úniques en la violència domèstica en persones LGTBI+; la manca d'investigació i prestació de serveis a les víctimes adequades; la falta d'instruments d'avaluació específics i la invisibilitat o abordatge inadequat en els mitjans de comunicació. Tots aquests elements, els quals estan interrelacionats, compliquen la detecció, reconeixement i atenció d'aquesta violència tant en professionals com en les mateixes víctimes.

En relació amb els buits de coneixement identificats, es detecta una escassetat d'estudis i una inconsistència en els resultats existents sobre quins són els subgrups que experimenten més violència domèstica dins del mateix col·lectiu LGTBI+ i per quines raons. També hi ha una diferència quantitativa o una representació desigual en el nombre d'investigacions centrades en els subgrups. Inicialment, s'hipotetitzava que les persones trans serien el col·lectiu amb un menor nombre d'estudis en aquest àmbit, però s'ha constatat que les persones intersexuals són les més absents en la literatura. Aquests aspectes, doncs, poden i han de ser noves línies d'investigació, impulsant estudis que abordin aquestes mancances a través de metodologies més inclusives, com recerques qualitatives de caràcter participatiu que donin veu a les mateixes persones LGTBI+. Aquest enfocament facilitaria una comprensió més

profunda i contextualitzada de les diverses formes de violència, i contribuiria a superar els biaixos actuals en la recerca. Altrament, és necessària la investigació des d'un prisma interseccional que contempli altres eixos de poder com ara la classe socioeconòmica, l'ètnia o les capacitats físiques i cognitives.

5.1. Conseqüències Pràctiques i Teòriques

Les conseqüències pràctiques d'aquesta investigació són, en primer lloc, la possibilitat de millorar o adaptar les intervencions actuals, ja que pot ajudar els i les professionals com psicòlegs/gues, sanitaris/es o treballadors/es socials a comprendre i actuar de forma més adequada davant les dinàmiques de violència domèstica, evitant la revictimització; a més d'adaptar les intervencions existents tenint en compte les especificitats ja tractades, també se'n poden dissenyar de noves que desarticulin les narratives hegemòniques i ofereixin estratègies contextualitzades, culturalment competents i sensibles a la diversitat. També contribueix a facilitar el desenvolupament de recursos didàctics per a programes de sensibilització en àmbits educatius (escoles, instituts o universitats) i altres espais (centres cívics, associacions o serveis d'atenció a víctimes) sobre aquesta problemàtica social. Seguidament, aquesta revisió integrativa evidencia la necessitat de crear o adaptar eines d'avaluació per identificar casos, millorant així la detecció precoç i l'atenció a les víctimes.

Pel que fa a les conseqüències teòriques, serveix per a qüestionar la poca idoneïtat dels models tradicionals a l'hora d'explicar la violència en parelles LGTBI+, ja que aquests se centren en la desigualtat de gènere sense incorporar altres dinàmiques de poder estructurals que hi operen i que es reflecteixen en diferents formes de violència. Aquesta inadequació també es deu al fet que els rols de víctima i agressor/a poden ser més complexos i menys rígids en parelles *queer* perquè desafien els conceptes o classificacions tradicionals. També a nivell teòric, s'evidencia la dificultat a l'hora de conceptualitzar el fenomen, donat que categories com les d'intimitat i relacions són diferents en les persones LGTBI+. Així doncs, es fa evident la

necessitat del desenvolupament de models teòrics que contemplin aquestes complexitats i integrin una perspectiva interseccional *queer*.

5.2. Rellevància

D'altra banda, aquesta revisió és rellevant per a l'agenda social de l'actualitat perquè contribueix a visibilitzar la violència en relacions no-cisheteronormatives per anar en pro dels drets de la comunitat LGTBI+ a través del reconeixement de les deficiències de les polítiques públiques i marcs legals. En l'àmbit de la recerca, aquesta visibilitat emfatitza la importància d'investigar més aquest fenomen. Aquest treball, a més, també ofereix una integració dels diversos factors d'invisibilització tractats per la comunitat científica.

5.3. Limitacions

El fet d'haver inclòs únicament articles publicats en anglès i espanyol, així com de treballar només amb dues bases de dades, implica l'exclusió de recerques escrites en altres idiomes i de treballs disponibles en altres repositoris potencialment rellevants. També, la no inclusió de literatura sobre parelles on un/a dels/les membres és intersexual pot comprometre els resultats i la seva validesa externa. Per superar aquestes limitacions, per futures revisions literàries seria recomanable que s'apliquessin criteris de cerca multilingüe i s'accedís a altres repositoris com els especialitzats en estudis *queer*. Malgrat això, s'ha vetllat per la rigorositat assegurant la qualitat dels estudis revisats mitjançant l'establiment de criteris d'inclusió i exclusió, la triangulació metodològica (amb la inclusió d'estudis tant quantitatius com qualitatis), i la triangulació d'autors/es i l'anàlisi crítica, tot comparant i analitzant els diferents resultats per tal d'evitar possibles biaixos interpretatius. Tot això per tal de contribuir a visibilitzar aquesta realitat i per a reclamar una ampliació o transformació dels marcs teòrics i de les pràctiques institucionals existents perquè garanteixin la dignitat i la protecció de totes les persones, en especial d'aquelles que han estat sistemàticament excloses.

6. Referències Bibliogràfiques

- Aguilera-Jiménez, N., Rodríguez-Franco, L., Rodríguez-Díaz, F. J., Alameda-Bailén, Jose Ramón, & Paíno-Quesada, S. G. (2023). Victimization and Perception of Abuse in Adolescent and Young Homosexual and Heterosexual Couples in Spain. *Healthcare*, 11(13), 1873.
- Akande, M., Del Farno, A., Adrian, H., Fogwell, N. T., Johnson, D. M., Zlotnick, C., & Operario, D. (2023). 'Sometimes, we don't know if we're getting abused': Discussions of intimate partner violence and HIV risk among transgender women. *Culture, Health & Sexuality*, 25(9), 1101-1115. <https://doi.org/10.1080/13691058.2022.2134929>
- Bailin, S. (2002). Critical Thinking and Science Education. *Science & Education*, 11, 361-375. <https://doi.org/10.1023/A:1016042608621>
- Belle Antoine, R.-M., Cavallaro, J. L., Orozco Henríquez, J. de J., González, F., Ortiz, R. M., Robinson, T., & Vannuchi, P. (2015). *Violencia contra Personas Lesbianas, Gays, Bisexuales, Trans e Intersex en América* (No. 36). Comisión Interamericana de Derechos Humanos. <https://www.oas.org/es/cidh/informes/pdfs/violenciapersonaslgbti.pdf>
- Bourne, A., Amos, N., Donovan, C., Carman, M., Parsons, M., Lusby, S., Lyons, A., & Hill, A. O. (2023). Naming and Recognition of Intimate Partner Violence and Family of Origin Violence Among LGBTQ Communities in Australia. *Sage Journals*, 38(5-6), 4589-4615.
- Cabrera, X., Carratalá, A., Chavero, P., Guarinos, V., Navarro, E., Núñez, T., Ramos, A., Lahni, C. R., Trillo, M., Sánchez-Labela, I., Virgínia, S., & Zaptsi, A. (2016). *Comunicación, Periodismo y Género. Una mirada desde Iberoamérica*. Ediciones Egregius. <http://hdl.handle.net/11441/48548>
- Callan, A., Corbally, M., & McElvaney, R. (2020). A Scoping Review of Intimate Partner Violence as It Relates to the Experiences of Gay and Bisexual Men. *Sage Journals*, 22(2), 233-248. <https://doi.org/10.1177/1524838020970898>
- Calvet, X., & Cantera, L. M. (2023). Prevalence and Characteristics of Sexual Victimization among Gay and Bisexual Men: A Preliminary Study in Spain. *Healthcare*, 11(18), 2496.

<https://doi.org/10.3390/healthcare11182496>

Carvajal, E. Y., & Sánchez Herrera, B. (2018). Los modelos de enfermería aplicados en la práctica clínica: Revisión integrativa. *Archivos de Medicina (Col)*, 18(1), 86-96.

Closson, K., Boyce, S. C., Johns, N., Inwards-Breland, D. J., Thomas, E. E., & Raj, A. (2024). Physical, Sexual, and Intimate Partner Violence Among Transgender and Gender-Diverse Individuals. *JAMA Network Open*, 7(6).
<https://doi.org/10.1001/jamanetworkopen.2024.19137>

Corporation for Digital Scholarship. (2024). *Zotero* (Versión 7.0.11) [Software].

Donovan, C., & Hester, M. (2010). 'I Hate the Word "Victim"': An Exploration of Recognition of Domestic Violence in Same Sex Relationships. *Social Policy and Society*, 9(2), 279-289.
<https://doi.org/10.1017/S1474746409990406>

Drouillard, K. J., & Foster, A. M. (2024). "It definitely changed me": Exploring sexual and gender diverse people's experiences with intimate partner violence in Ontario, Canada. *Perspectives on Sexual and Reproductive Health*, 56(4), 368-377.
<https://doi.org/10.1111/psrh.12276>

Ennis, R. H. (1993). Critical thinking assessment. *Theory Into Practice*, 32(3), 179-186.
<https://doi.org/10.1080/00405849309543594>

Estes, M. L., & Webber, G. R. (2021). "More Closeted Than Gayness Itself": The Depiction of Same-Sex Couple Violence in Newspaper Media. *Sage Journals*, 36(1-2), NP712-NP734.
<https://doi.org/10.1177/0886260517736271>

FECYT Innovación. (s.d.). *Índices de impacto*.
<https://www.recursoscientificos.fecyt.es/servicios/indices-de-impacto>

Garay-Villarroel, L., Castrechini-Trotta, A., & Armadans-Tremolosa, I. (2023). Risk Factors Linked to Violence in Female Same-Sex Couples in Hispanic America: A Scoping Review. *Healthcare*, 11(17), 2456.

Garrido, J. C., & Barrientos, C. J. (2018). *Identidades en transición: Prensa, activismo y*

- disidencia sexual en Chile, 1990-2010. *Psicoperspectivas*, 17(1).
<https://www.psicoperspectivas.cl/index.php/psicoperspectivas/article/view/1189>
- Gauthier, J., Medina, K., & Dierkhising, C. (2021). Analysis of Hate Crimes in Transgender Communities. *Journal of Hate Studies*, 17, 4.
- Ghattas, D. C. (2013). A preliminary study on the life situations of inter* individuals. *OII Europe*, 34.
https://www.boell.de/sites/default/files/endf_human_rights_between_the_sexes.pdf
- Guirao-Goris, S. J. A. (2015). Utilidad y tipos de revisión de literatura. *Ene*, 9(2).
<https://doi.org/10.4321/S1988-348X2015000200002>
- Hazelwood, A. (2023). Looking Within: An Analysis of Intimate Partner Violence Victimization Among Sexual Minority Youth. *Sage Journals*, 38(13-14), 8042-8064.
- James, S. E., Herman, J. L., Rankin, S., Keisling, M., Mottet, L., & Anafi, M. (2016). *The Report of the 2015 U.S. Transgender Survey*. National Center for Transgender Equality.
<https://transequality.org/sites/default/files/docs/usts/USTS-Full-Report-Dec17.pdf>
- Maclin, B. J., Peitzmeier, S., Krammer, N. K., Todd, K. P., Bonar, E. E., & Gamarel, K. E. (2024). Toward the conceptualization and measurement of transphobia-driven intimate partner violence. *Social Science & Medicine*, 341.
<https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2023.116532>
- Marrow, E., Malik, M., Pantalone, D. W., & Peitzmeier, S. (2024). Power and control, resistance and survival: A systematic review and meta-synthesis of the qualitative literature on intimate partner violence against transgender individuals. *Social Science & Medicine*, 342. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2023.116498>
- Martínez, N., Fernández, M., García, E., & Guerra, P. (2019). Violencia de pareja hacia las mujeres transgénero. *Psicosomática y Psiquiatría*, 9, 16-24.
<https://doi.org/10.34810/PsicosomPsiquiatnum0903>
- Morrison, M. A., Parker, K. M., Sadika, B., Sameen, D.-E., & Morrison, T. G. (2020). 'Newsworthy

- enough?': Media framing of Canadian LGBTQ persons' sexual violence experiences. *Psychology & Sexuality*, 1(19). <https://doi.org/10.1080/19419899.2020.1729845>
- Nóblega, M., Gutiérrez, G., & Gómez, M. (2020). *Criterios Homologados de investigación en Psicología (CHIP). Revisiones Integrativas de Literatura*. (Versión Versión 1.0).
- Olsen, E. O., Vivolo-Kantor, A., & Kann, L. (2020). Physical and Sexual Teen Dating Violence Victimization and Sexual Identity Among U.S. High School Students, 2015. *Journal of Interpersonal Violence*, 35(17-18), 3581-3600. <https://doi.org/10.1177/0886260517708757>
- Ramos-Arroyo, A., & Díaz-Campo, J. (2019). Tratamiento de la legalización del matrimonio homosexual en la prensa española desde la perspectiva del «framing». Análisis comparado de «ABC» y «El País». *Estudios sobre el Mensaje Periodístico*, 25(1), 459-475.
- Reuter, T. R., Sharp, C., & Temple, J. R. (2015). An Exploratory Study of Teen Dating Violence in Sexual Minority Youth. *Partner Abuse*, 6(1), 8-28. <https://doi.org/10.1891/1946-6560.6.1.8>
- Rodríguez, L. M., Carrera, M. V., Fernández, M., & Rodríguez, Y. (2015). Violencia en parejas transexuales, transgénero e intersexuales: Una revisión bibliográfica. *Saúde e Sociedade*, 24(3), 914-935. <https://doi.org/10.1590/S0104-12902015134224>
- Rodríguez, L. M., Carrera, M. V., Lameiras, M., & Rodríguez, Y. (2015). Violencia en parejas transexuales, transgénero e intersexuales: Una revisión bibliográfica. *Saúde e Sociedade*, 24(3), 914-935. <https://doi.org/10.1590/S0104-12902015134224>
- Rodríguez, L. M., & Facal, T. (2023). Abordaje de la violencia intragénero en la prensa mexicana: Tratamiento informativo de la violencia en parejas del mismo sexo. *Signo y Pensamiento*, 42. <https://doi.org/10.11144/Javeriana.syp42.avip>
- Rollè, L., Giardina, G., Caldarera, A. M., Gerino, E., & Brustia, P. (2024). Corrigendum: When intimate partner violence meets same sex couples: A review of same sex intimate

- partner violence. *Frontiers in Psychology*, 15. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1449682>
- Sousa, E., Neves, S., Ferreira, M., Topa, J., Vieira, C. P., Borges, J., Costa, R., & Lira, A. (2023). Domestic Violence against LGBTI People: Perspectives of Portuguese Education Professionals. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(13), 6196. <https://doi.org/10.3390/ijerph20136196>
- Suárez, D. R., & Del Río, M. (2022). Mujeres trans, parejas y violencias. Un análisis impostergable. *Revista Sexología y Sociedad*, 28(2), 207-230.
- Swan, L. E. T., Henry, R. S., Smith, E. R., Arelis, A. A., Barajas, B. V. R., & Perrin, B. (2019). Discrimination and Intimate Partner Violence Victimization and Perpetration Among a Convenience Sample of LGBT Individuals in Latin America. *Sage Journals*, 15-16(36), NP8520-NP8537. <https://doi.org/10.1177/0886260519844774>
- Universitat Autònoma de Barcelona. (2020). *Código de Buenas Prácticas en la Investigación*. Comité de Ética en la Investigación (CERec). <https://www.uab.cat/es/etica-investigacion/codigo-buenas-practicas>
- Valentine, S. E., Peitzmeier, S. M., King, D. S., O'Cleirigh, C., Marquez, S. M., Presley, C., & Potter, J. (2017). Disparities in Exposure to Intimate Partner Violence Among Transgender/Gender Nonconforming and Sexual Minority Primary Care Patients. *LGBT Health*, 4(4), 260-267. <https://doi.org/10.1089/lgbt.2016.0113>
- Victorian Agency for Health Information. (2020). *The health and wellbeing of the lesbian, gay, bisexual, transgender, intersex and queer population in Victoria—Findings from the Victorian Population Health Survey 2017*. VAHI. <https://vahi.vic.gov.au/reports/population-health/health-and-wellbeing-lgbtqi-population-victoria>
- World Health Organization. (2012). *Understanding and addressing violence against women: Overview*. <https://www.who.int/publications/i/item/WHO-RHR-12.35>

7. Annex

Annex A.

Fitxa descriptiva dels articles acadèmics seleccionats.

Títol	Autors/es, any i ubicació geogràfica	Mostra	Objectiu	Metodologia	Resultats rellevants i limitacions	Base de dades i revista
Victimization and Perception of Abuse in Adolescent and Young Homosexual and Heterosexual Couples in Spain	Aguilera-Jiménez et al. (2023) Espanya	354 estudiants d'entre 14 i 29 anys de diferents províncies.	Analitzar com la violència en parelles adolescents i joves homosexuals els impacta la salut i benestar psicosocial.	Disseny d'investigació: descriptiu i transversal. Estratègia de recollida: qüestionaris i enquestes. Anàlisi d'informació: quantitativa.	- Alta taxa de victimització en parelles homosexuals. - Dificultat notable per identificar-la. - Impacte negatiu en la salut física i mental. - Necessitat d'educació i sensibilització. · Només es té en compte l'orientació sexual homo. · Absència de dades sobre perpetració de violència (bidireccionalitat).	Scopus Healthcare
Abordaje de la violencia intragénero en la prensa mexicana: tratamiento informativo de la	Rodríguez i Facal (2023) Mèxic	9 notícies publicades per 3 diaris diferents entre el 2018 i el 2021.	Abordar els enquadraments noticiosos en el tractament informatiu de la violència en parelles	Disseny d'investigació: qualitatiu del discurs. Estratègia de recollida: anàlisi docu-	- Poc interès dels mitjans. - Representació des del marc de la violència de gènere. - Reproducció d'estereotips i estigmes sobre persones LGTBI+. - Invisibilitat de dones i identitats de gènere perifèriques.	Scopus Signo y Pensamiento

violencia en parejas del mismo sexo			homosexuals de la premsa mexicana.	mental retrospectiu. Anàlisi d'informació: anàlisi hemerogràfica (de contingut).	- Casos com a crims passionals aïllats. Tractament morbós o sensacionalista. - Tractament com un fet policial o un espectacle; escrutini, deshumanització i culpabilització de víctimes... · Falten dades d'alguns diaris. · Dubte de si algunes publicacions revelen històries que no són violència intragènere.	
Risk factors linked to violence in female same-sex couples in hispanic america: a scoping review	Garay-Villarroel et al. (2023) Hispanoamèrica	23 articles acadèmics publicats entre el 2000 i el 2022.	Contextualitzar la prevalença d'estudis sobre violència de parella entre dones i identificar els factors de risc.	Disseny d'investigació: scoping review. Estratègia de recollida: recerca sistemàtica en bases de dades reconegudes. Anàlisi d'informació: taula d'Excel, anàlisi qualitativa, estadística descriptiva, anàlisi temàtica.	- Factors de risc: macrosistema, exosistema, mesosistema, microsistema. - Pocs estudis sobre violència en parelles femenines. En els que hi ha, més atenció a lesbianes. - Cap estudi sobre violència sexual entre dones. - Majoria d'estudis dels Estats Units. · Restricció lingüística. · Baixa representació de parelles de dones. · Limitacions metodològiques: pocs estudis qualitatius o mixtes, baixa representativitat de participants amb diverses orientacions sexuals.	Scopus Healthcare

Naming and Recognition of Intimate Partner Violence and Family of Origin Violence Among LGBTQ Communities in Australia	Bourne et al. (2023) Austràlia	6.835 persones adultes LGBTQ.	Examinar les diferències entre el reconeixement i l'existència de violència en la parella i familiar, així com comprendre si i com aquestes discrepàncies es manifesten en diferents integrants i interseccions de la comunitat.	Disseny d'investigació: quantitatiu transversal. Estratègia de recollida: qüestionaris autoadministrats. Anàlisi d'informació: estadística descriptiva i inferencial.	- Dificultat per identificar la violència familiar (VF) i de parella (VP). - Reconeixement de VF: millor amb edat avançada, alt nivell educatiu i per part de dones. Pitjor per la normalització de violència a la història vital i per l'homofòbia, bifòbia o transfòbia interioritzada. - Reconeixement de VP: millor a més edat i si han denunciat. Pitjor per part d'homes gais. Dificultat de reconeixement perquè no encaixa en discursos dominants sobre VP. · No contempla bidireccionalitat. · Limitació metodològica: una investigació qualitativa podria abordar experiències més recents, victimització múltiple i interseccionalitat.	Scopus Journal of interpersonal violence
Looking Within: An Analysis of Intimate Partner Violence Victimization Among Sexual Minority Youth	Hazelwood (2023) Els Estats Units	15.187 adolescents que van reportar haver tingut cites en l'últim any.	Analitzar diferències en la victimització per violència de parella entre joves heterossexuals i LGB+, i si la relació entre victimització i identitat sexual canvia controlant factors	Disseny d'investigació: quantitatiu transversal. Estratègia de recollida: enquesta ja realitzada. Anàlisi d'informació: estadística descriptiva i inferencial.	- Major victimització en minories sexuals. - Diferent victimització dins el col·lectiu segons la identitat sexual i ètnia (major en bisexuals i negres/afroamericans). - Associació entre identitat sexual i victimització atenuada parcialment en tenir en compte els factors de risc.	Scopus Journal of interpersonal violence

			sociodemogràfics i de risc.		· Disseny transversal que no pot determinar la direccionalitat de l'associació. · L'enquesta usada no inclou totes les identitats sexuals i de gènere possibles. · No contempla violència psicològica ni bidireccionalitat.	
"Newsworthy Enough?" Media Framing of Canadian LGBTQ Persons' Sexual Violence Experiences	Morrison et al. (2020) Canadà	62 articles de diaris i notícies en línia publicats entre 2001 i 2018.	Analitzar com els mitjans de comunicació presenten les experiències de violència sexual en persones LGBTQ.	Disseny d'investigació: anàlisi de contingut comparat. Estratègia de recollida: recerca en pàgines web de notícies en línia i en la base de dades Canadian News-stream. Anàlisi d'informació: enfocament sistemàtic d'anàlisi de contingut amb mètodes mixts (quantitatius i qualitatius).	- Articles sobre persones LGBTQ+ més llargs i títols impactants. Major sensacionalisme. - Més atenció a acusats (descripció més detallada). - Deshumanització de víctimes. - Explicitació sexualitat víctima en el 55% dels casos (majoria homes gais). - Presentació estigmatitzant i estereotipada. · Mida reduïda de la mostra (n=31). · Cobertura limitada sobre víctimes bisexuals. · No es té en compte l'ètnia.	Scopus Psychology and Sexuality
Discrimination and Intimate Partner Violence Victimization and Perpetration	Swan et al. (2021) Amèrica Llatina	99 participants LGBT d'entre 18 i 50 anys.	Explorar la discriminació, victimització i perpetració de	Disseny d'investigació: quantitatiu transversal. Estratègia de recollida: enquesta en	- La majoria van informar de bidireccionalitat. - Un 60.61% va reportar victimització i un 56.57% va informar perpetració.	Scopus Journal of interpersonal violence

Among a Convenience Sample of LGBT Individuals in Latin America			violència de parella entre persones LGBT.	línia. Anàlisi d'informació: estadística descriptiva i inferencial.	- Victimització física positivament correlacionada amb discriminació heterosexista en l'escola o feina. - Identificació de 3 grups: alta victimització i perpetració, baixa victimització i perpetració i victimització i perpetració psicològica moderada. - No diferències significatives respecte a l'edat, nivell educatiu, classe social, orientació sexual o identitat de gènere. · Mostra d'edat jove i amb alt nivell educatiu. · Mètode de reclutament limitat a persones amb accés a Internet. · Falta de diversitat geogràfica.	
A scoping review of intimate partner violence as it relates to the experiences of gay and bisexual men	Callan et al. (2020) Internacional	44 articles acadèmics publicats entre 1931 i 2019.	Analitzar la violència intragènere en homes gais i bisexuals i la seva representació en la literatura.	Disseny d'investigació: scoping review. Estratègia de recollida: recerca sistemàtica en bases de dades reconegudes. Anàlisi d'informació: descriptiva i temàtica (qualitativa).	- Homes gais i bisexuals experimenten taxes iguals o majors. - La prevalença de violència sexual varia (del 4% al 73%). - Sortida de l'armari com a forma d'abús psicològic que pot augmentar el risc. - Associació entre violència intragènere i risc de salut sexual. - Estrès de les minories pot augmentar la vulnerabilitat. - Manca de recursos i serveis per víctimes.	Pubmed Trauma, Violence, & Abuse

					- Homes bisexuals poc representats en la recerca. · No s'especifiquen limitacions.	
More Closeted Than Gayness Itself": The Depiction of Same-Sex Couple Violence in Newspaper Media	Estes et al. (2021) Els Estats Units	25 articles de diari publicats del 2005 al 2015.	Explorar si els diaris nord-americans cobreixen la violència de parella entre persones del mateix sexe, amb quina freqüència i com.	Disseny d'investigació: qualitatiu de contingut. Estratègia de recollida: recerca en una base de dades. Anàlisi d'informació: qualitativa.	- Escassa cobertura de violència intragènere. - Comparació amb la violència masclista (heteronormativitat). - Violència en parelles femenines representada de forma violenta i extrema (estereotip masculí), contribuint a l'estereotipació, exotització i desvalorització. - Si aquest tema es considera poc important socialment, es cobreix menys als mitjans de comunicació, i viceversa. · Limitació a premsa convencional. · Pocs articles sobre el tema. · Termes de cerca usats poden haver obviat articles rellevants. · Limitació geogràfica.	Pubmed Journal of Interpersonal Violence
Corrigendum: when intimate partner violence meets same sex couples: a review of same sex intimate partner violence	Rolle et al. (2024) Internacional	119 estudis acadèmics en anglès i italià publicats entre 1995-2017.	Oferir una visió general de la literatura sobre violència domèstica LGB i identificar línies d'investigació futures sobre serveis psico-	Disseny d'investigació: revisió bibliogràfica. Estratègia de recollida: cerca bibliogràfica en bases de dades reconegudes.	- Violència en parelles LGB igual o superior a la d'heterosexuals. - Invisibilització per por d'estigmatitzar el col·lectiu, per por a conseqüències negatives pel feminisme i l'homosexualitat femenina, i per si minimitza la violència masclista.	Pubmed Frontiers in Psychology

			lògics i comunitaris per a víctimes LGB.	Anàlisi d'informació: anàlisi temàtica.	- Dinàmiques particulars que dificulten la identificació i intervenció. - La violència domèstica pot ser freqüent en persones amb HIV. - Barreres per la cerca d'ajuda: interiorització de l'estigma, estigma anticipat i estigma cultural. - Serveis de prevenció i intervenció i atenció a la violència domèstica no inclusius. - Calen intervencions específiques, millorar formació de professionals i elaborar polítiques inclusives. · Poca literatura empírica sobre intervencions eficaces. · No s'aborda la diversitat dins la comunitat LGBTQ+ ni té una perspectiva interseccional. · Recerca existent centrada en el context nord-americà.	
"Sometimes, we don't know if we're getting abused": discussions of intimate partner violence and HIV risk among	Akande et al. (2023) Els Estats Units	6 grups focals qualitius amb 2 tipologies de participants: professionals sanitaris i de serveis socials	Comprendre millor la violència en la parella íntima en dones transgènere, explorar la seva relació amb el HIV i identificar estratègies per a	Disseny d'investigació: qualitatiu. Estratègia de recollida: grups focals. Anàlisi d'informació: anàlisi temàtica.	- Participants van desafiar les nocions heterosexistes i cis-gènere d'intimitat i relacions. - Normalització de les expectatives de violència crònica per exposició primerenca i recurrent. - Transfòbia interioritzada dificulta la cerca i acceptació d'ajuda.	Pubmed Culture, Health & Sexuality

transgender women		que treballaven amb dones transgènere (grups 1-3) i dones transgènere que complien criteris d'inclusió (grups 4-6).	intervencions afirmatives.		- La seguretat material i emocional que els proporciona la relació abusiva dificulta l'abandonar-la. - Associació entre relacions abusives i risc de transmissió de HIV (sobretot en treballadores sexuals). - Necessitat de formació i major representació de persones trans en serveis socials i de salut. · Mostra per conveniència (persones disposades a compartir informació delicada) pot suposar un biaix. · Manca d'interseccionalitat. · Majoria de participants dones trans.	
Physical, Sexual, and Intimate Partner Violence Among Transgender and Gender-Diverse Individuals	Closson et al. (2024) Els Estats Units	3560 participants adults, dels quals 1.978 eren dones cis (49%), 35 dones trans (1%), 1.431 homes cis (48%), 52 homes trans (1%) i 64 no binaris/es (2%).	Avaluar les diferències d'identitat de gènere en les experiències de violència entre adults.	Disseny d'investigació: transversal. Estratègia de recollida: enquesta en línia. Anàlisi d'informació: estadística descriptiva i inferencial.	- Major risc per persones trans en comparació amb dones cisgènere. - Major associació entre identitat de gènere i violència en homes transgènere. - Risc més elevat en persones no binàries en comparació amb dones cisgènere. · Poca mostra de persones trans i no binàries. · Manca d'interseccionalitat. · Mostreig combinat que pot	Pubmed JAMA network open

					generar biaix en les estimacions. · Diferències en la mesura de la identitat de gènere que pot afectar la interpretació de resultats.	
“It definitely changed me”: Exploring sexual and gender diverse people’s experiences with intimate partner violence in Ontario, Canada	Drouillard i Foster (2024) Canadà	20 persones de 18-29 anys autoidentificades com a LGBTQIA+, <i>Two-Spirit</i> i altres amb diversitat sexual i de gènere que havien experimentat violència de parella.	Explorar les experiències de les participants amb la violència domèstica i com la pandèmia COVID-19 les va afectar.	Disseny d’investigació: qualitatiu. Estratègia de recollida: entrevistes semiestructurades. Anàlisi d’informació: anàlisi temàtica.	- Violència psicològica sol concórrer amb la física. - 5 de 20 participants van patir violència de parella a través de la tecnologia. - La majoria van reportar problemes de salut mental. - Aïllament i restriccions de la COVID-19 van intensificar la violència. - Pèrdua d’ocupació i problemes financers van augmentar la dependència econòmica. - Persones bisexuals, pansexuals i asexuals van patir violència específica. - Dificultat d’identificar-se com a víctima pel model tradicional vigent (home-dona). - Tot i el negatiu, alguns/es participants ho van considerar un aprenentatge. · Metodologia qualitativa afecta la generalització de resultats. · Majoria de participants d’entorns urbans. · Exclusió minories lingüístiques.	Pubmed Perspectives on Sexual and Reproductive Health

					· Absència dones trans, persones two-spirit, intersexuals o transfemenines assignades home en néixer.	
Toward the conceptualization and measurement of transphobia-driven intimate partner violence	Maclin et al. (2024) Els Estats Units	20 persones adultes trans de parla anglesa	Identificar els subdominis i límits de la violència de parella impulsada per transfòbia per a crear una escala, i examinar l'adequació de les escales existents.	Disseny d'investigació: qualitatiu. Estratègia de recollida: entrevistes en profunditat en línia. Anàlisi d'informació: anàlisi temàtica.	- Manifestacions de la violència de parella impulsada per la transfòbia: control coercitiu i abús psicològic. Acostumen a concórrer. - Eines que avaluen aquesta violència: escales d'avaluació de la violència en la parella amb preguntes puntuals sobre la transfòbia, mesures d'abús identitari per a minories sexuals i de gènere i escales de violència en la parella motivada per la transfòbia. - Aquesta violència té especificitats que justifiquen la creació d'eines de detecció específiques. · No entrevistes presencials, excloent els que no tenen accés a Internet o no volen participar telemàticament. · Eines de mesura de la violència transfòbica analitzades es van desenvolupar a partir de fonts publicades, cosa que genera incertesa sobre la validesa. · Buits en la validesa de contingut de les eines existents.	Pubmed Social Science & Medicine

Power and control, resistance and survival: A systematic review and meta-synthesis of the qualitative literature on intimate partner violence against transgender individuals	Marrow et al. (2024) Internacional	37 articles sobre violència de parella contra individus trans publicats fins al maig de 2022	Sintetitzar la literatura sobre experiències de violència de parella d'individus trans per oferir un nou model teòric que vinculi la transfòbia estructural amb aquesta violència.	Disseny d'investigació: revisió sistemàtica i meta-síntesi. Estratègia de recollida: cerca bibliogràfica en bases de dades reconegudes. Anàlisi d'informació: anàlisi temàtica.	- 5 temes principals en la literatura existent: contextos socials, tàctiques i tipus, recerca d'ajuda, conseqüències i propostes d'intervencions. - Transfòbia facilita l'abús (aprofitament opressió estructural). - Tàctiques d'abús depenen de dinàmiques socials i culturals. L'abús pot ocórrer en relacions en què no hi ha desequilibri de poder evident. - Cal entendre les tàctiques d'abús en el context cultural específic. - S'ha d'ampliar la teoria existent de la violència de parella. · Publicacions en anglès d'estudis realitzats als Estats Units i altres països d'alts ingressos. · Falta d'estudis sobre homes trans i persones no binàries. · Molts estudis sobre dones trans en situacions especialment vulnerables (treballadores sexuals o amb HIV). · Majoria d'estudis amb mostreig per conveniència. · Estudis dirigits per persones cisgènere, fet que podria influir en les respostes.	Pubmed Social Science & Medicine
---	---	--	--	--	---	---

Disparities in exposure to intimate partner violence among transgender/ gender nonconforming and sexual minority primary care patients	Valentine et al. (2017) Els Estats Units	7572 pacients d'atenció primària	Investigar les probabilitats de violència en la parella entre persones trans i no conformes amb el gènere (TGNC) en atenció primària, comparant-les amb dones cis, i entre persones cis de minories sexuals i heterosexuals.	Disseny d'investigació: quantitatiu, transversal i observacional. Estratègia de recollida: prova cribratge. Anàlisi d'informació: estadística descriptiva, inferencial i anàlisi de casos complets.	- Pacients TGNC tenen major risc en comparació amb els cisgènere. - Dins dels grups TGNC, les probabilitats relatives de violència de parella física i sexual van ser més altes entre les dones transgènere. - Individus bisexuals cisgènere tenen major risc que persones heterosexuals cisgènere. - Homes gais i bisexuals cisgènere pateixen més violència sexual i física, respectivament, que els homes cisheterosexuals. Tots tres grups d'homes de minories sexuals cisgènere tenen més probabilitats d'experimentar violència per aïllament. - Dones bisexuals cisgènere més propenses a violència sexual i aïllament que les dones heterosexuals cisgènere. · La classificació en subgrups de persones transgènere i de gènere no conforme (TGNC) pot influir en la interpretació dels resultats, ja que la identitat de gènere és un espectre i no categories discretes. · Limitacions en les eines de cribratge de violència de parella en minories.	Pubmed LGBT Health
--	---	----------------------------------	--	---	---	-----------------------

-
- Falten dades sobre les característiques de les parelles abusives.
 - Ús del terme *partner abuse* pot suposar un biaix en les respostes.
 - Mostra d'un context molt concret (població urbana atesa en un centre de salut LGBT).
-

